

Ο συρρικνωμένος χώρος της καλλιτεχνικής ελευθερίας στο Βερολίνο (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε από το [αφοα](#) στις 22/01/24.

Περιεχόμενο

Ο συρρικνωμένος χώρος της καλλιτεχνικής ελευθερίας στο Βερολίνο

της Miriam Gatt

Στις 8 Ιανουαρίου στο Βερολίνο καλλιτέχνες διαδήλωσαν έξω από το ομοσπονδιακό κοινοβούλιο. Αντιτάχθηκαν στα σχέδια για την εισαγωγή μιας νέας σύμβασης που αφορά όλες τις καλλιτεχνικές χρηματοδοτήσεις, η οποία απαιτεί από τους αιτούντες να συμφωνούν με τον ορισμό του αντισημιτισμού της IHRA (International Holocaust Remembrance Alliance). Ο ορισμός αυτός απαλλάσσει το κράτος του Ισραήλ από κάθε κριτική, αφού συνδέει οποιαδήποτε κριτική στην κυβέρνηση του Ισραήλ με πράξη αντισημιτισμού και είναι, επομένως, ασύμβατος με την ελευθερία της καλλιτεχνικής έκφρασης. Ως απάντηση στον ορισμό του IHRA, οι διαδηλωτές προέταξαν τον ορισμό που προτείνει το Jerusalem Declaration of Anti-Semitism (JDA), ο οποίος ουσιαστικά διακρίνει τον αντισημιτισμό από την κριτική στον σιωνισμό. Πέρα από τη γενικότερη λογοκρισία, αυτή η νέα συνθήκη καθιστά σχεδόν αδύνατη τη χρηματοδότηση Παλαιστινίων καλλιτεχνών στη Γερμανία. Το Βερολίνο φιλοξενεί μία από τις μεγαλύτερες κοινότητες της παλαιστινιακής διασποράς στην Ευρώπη, που υπολογίζεται σε 300.000.

Η ενέργεια αυτή δεν προκαλεί έκπληξη, δεδομένου ότι η Γερμανία έχει μια πολύ συγκεκριμένη στάση ως προς το κράτος του Ισραήλ και έχει ήδη εκφράσει τη στήριξή της ως προς τις κατηγορίες γενοκτονίας που αντιμετωπίζει το δεύτερο στο Διεθνές Δικαστήριο (ICJ). Την ίδια ώρα, επικρατεί μια ιδιόμορφη κατάσταση, όπου ένα από τα βασικά αριστερά ρεύματα στη χώρα, γνωστό ως Antideutsch, τάσσεται ενεργά υπέρ του Ισραήλ. Από τις 7 Οκτωβρίου, όλα τα κυβερνητικά κτίρια στο Βερολίνο, συμπεριλαμβανομένου του κτιρίου όπου συγκεντρώθηκαν οι διαδηλωτές στις 8 Ιανουαρίου, εξακολουθούν να φέρουν την ισραηλινή σημαία. Η γερμανική «κουλτούρα της μνήμης» (Erinnerungskultur) -η πολιτική για τη μνήμη της γενοκτονίας των Εβραίων από τη ναζιστική Γερμανία- λειτουργεί ως απόλυτο δόγμα προστασίας του Ισραήλ, εξισώνει τους Εβραίους με Ισραηλίτες και αναζωπυρώνει την καταπίεση κατά της οποίας θα έπρεπε να λειτουργεί η πραγματική «μνήμη». Αντί να αναμετρηθούν με τον δικό τους ρατσισμό και τις νεοφασιστικές πολιτικές (όπως, πχ., του ακροδεξιού κόμματος AfD), τα γερμανικά μέσα ενημέρωσης και οι πολιτικοί κατηγορούν τους Άραβες και Μουσουλμάνους μετανάστες στη Γερμανία για κάτι που αποκαλούν «εισαγόμενο αντισημιτισμό» (imported anti-semitism).

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων μηνών, οι αρχές του Βερολίνου έχουν επανειλημμένα χαρακτηρίσει τις διαδηλώσεις αλληλεγγύης με την Παλαιστίνη ως αντισημιτικές, πολλές από αυτές

απαγορεύτηκαν, ενώ σύμβολα αλληλεγγύης όπως η κεφίγια και η παλαιστινιακή σημαία θεωρούνται αντισημιτικά. Ακόμη, η αστυνομία σε διάφορες περιπτώσεις εισέβαλε σε χώρους ακτιβιστών, έγιναν πολλές βίαιες συλλήψεις και τα φαινόμενα αστυνομικής βίας είναι καθημερινά. Στον πολιτιστικό τομέα και στον ακαδημαϊκό χώρο του Βερολίνου, έγιναν ένα σωρό απολύσεις, ακυρώσεις και εκβιασμοί. Για παράδειγμα, ο πολιτιστικός χώρος Oyoun, ο οποίος στις 4 του Νοέμβρη διοργάνωσε βραδιά πένθους και ελπίδας σε συνεργασία με την οργάνωση Jewish Voice for a Just Peace in the Middle East, **έχει πλέον επισήμως αποχρηματοδοτηθεί από τις αρχές**. Όλα αυτά έχουν οδηγήσει σε μια ατμόσφαιρα φόβου και σιωπής.

Η χρήση της λογοκρισίας στον τομέα των Τεχνών και του Πολιτισμού είναι ένα από τα πρώτα σημάδια μιας άρρωστης δημοκρατίας. Οι καλλιτέχνες πρέπει να έχουν την ελευθερία να ασκούν κριτική στην εξουσία δίχως λογοκρισία και εκφοβισμό.

Σε αυτό το πλαίσιο, μια νέα πρωτοβουλία με όνομα **STRIKE GERMANY** καλεί τους εργαζόμενους στον χώρο του πολιτισμού να απεργήσουν. Η πρωτοβουλία STRIKE GERMANY απευθύνεται κυρίως σε διεθνείς πολιτιστικούς εργαζόμενους που προσκαλούνται για εκθέσεις, παραστάσεις, φεστιβάλ και πάνελ σε γερμανικά πολιτιστικά ιδρύματα. Η Γερμανία, και ιδιαίτερα το Βερολίνο, επωφελούνται τρομερά από το έργο των εργαζομένων στον χώρο του πολιτισμού, κάτι που την αναδεικνύει ως ένα από τα κέντρα πολιτισμού της Ευρώπης.

Το STRIKE GERMANY ζητά από τους καλλιτέχνες αλλά και την κοινωνία ευρύτερα να αρνηθεί την εργαλειοποίηση του αντισημιτισμού και τον εκφοβισμό από το γερμανικό κράτος. **Οι διεθνείς οργανισμοί μπορούν να δείξουν την αλληλεγγύη τους με το να αρνηθούν να συνεργαστούν με γερμανικούς οργανισμούς που δεν ακολουθούν τα αιτήματα της απεργίας και με το να προσφέρουν ευκαιρίες σε όσους έχουν υποστεί ακυρώσεις και εκβιασμούς στη Γερμανία. (υπογράψτε εδώ)**

Παράλληλα, η πρωτοβουλία Archive of Silence συγκεντρώνει εδώ περιπτώσεις λογοκρισίας, ακυρώσεις και απειλές αποχρηματοδότησης στη Γερμανία:

<https://docs.google.com/spreadsheets/d/1Vq2tm-nopUy-xYZjkG-T9FyMC7ZqkAQG9S3mPWAYwHw/edit#gid=1227867224>

□ Hanif Shoaie (@hanifshoaie)

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Παλαιστίνη](#), [Δεκαετία 2020-2029](#), [2024](#), [αφοα](#), [Κοινότητα Αγώνα \(Ομάδα\)](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:afoa:berlin_speech&rev=1726990348

Last update: 2025/04/20 19:41

